

Избягала от робството на Кирил, Румяна започва да се страхува от ... свободата си. Не издържа на подмятанията, подигравките и изолацията, на които е подложена и се предава. Връща се в бараката, за да заживее така, както са живели преди нея другите циганки...

Кирил бързо се наситил на Румяна и я зарязал... След четири-пет години нараненото момиче решава да учи..." (Колев 2003: 73-74).

„- Помниш ли онази, 20 годишната, когато ходихме в Караджово (Пловдивско – б.а.). Ти каза: “Ако беше в махалата нямаше да се задържи, щяха да я вземат” Защо каза така?

– Нямаше да се задържи, щяха да я откраднат. Аз им казах на тях: “Ако беше тука в махалата 100% нямаше да остава, хубаво момиче, културно момиче, от младо семейство. А пък искаше да продължава да учи момичето, родителите ѝ държаха. Друго виждане имат хората” (м., р. 1957 г.).

“Баща ми пък много държеше аз да уча. И на мен много ми вървеше училището. До второто ми дете учех. Завърших 9 клас.

...Просто... ако не ходят на училище това зависи от майката и бащата и от средата” (ж., 30-40 г.) (Цит. по Просто начин на живот 2004: 16-17).

“И ние тогава вече искахме да имаме малко деца. Мъжът ми беше партиец и много държеше така да бъде. Родих две дъщери. Баща им много искаше да учат. Голямата, М..., се ожени рано. Сватовете и те бяха като нас с две деца. М... ни послуша и си завърши средното образование тука, в махалата (кв. „Лозенец”, Стара Загора – б.а.), в училището. Със сватовете отиде в чужбина. Там все ѝ казвали: „Ти не си циганка!”

Малката, А..., баща ѝ я премести в българско училище, в центъра. Много искаше тя да му изпълни желанието, да завърши образование. И винаги казваше, че няма да даде да се ожени докато не стане на 20 години. Не както голямата, която се ожени на 13. Но те нашите работи.....

А... я крадоха два пъти. Първият – таман започна последната година в гимназията. Откраднаха я от спирката. Добре, че успяла да се обади на баща си. Започна с полиция да я търси. Уплашиха се родителите на момчето и дойдоха да говорим. Те бяха от махлата. „И ние сме богати като вас. Работим в Гърция. Нека да се вземат младите!” Но мъжът ми каза, че не е съгласен и няма да я даде докато тя не стане на 20 години и не си завърши образованието. Почнах всеки ден да ходя с нея на училище, да я чакам да свърши, да се приберем. Завърши средното. Направихме и абитуриентски бал. С баща си започнаха двамата да учат висше.